

FOTBAL

ANGAJAMENTUL TOTAL ȘI ABNEGAȚIA FOTBALIȘTILOR ROMÂNI

(Urmare din pag. 1)

Iui, îi invită pe toți din autobuz la nuntă, în ziua de 7 decembrie. Toți i-au promis că vin. Mie mi-a rămas în minte expresia lui: „Dalea barosane, despre n”. De fapt el vrea să spună că acum este mai greu să fi fotbalist decât oricând. Și are perfectă dreptate. Fotbalul romantic a murit. Sint convins că nici un televizor din lume nu ar fi putut reda ambianța rar înfinită a acestui meci, în care vintul juca perlele de apă în lumina reflectoarelor, pe cei 22 de jucători care se aflau preocupați — în primul rând — de căutarea echilibrului pe gazonul plin de apă, bocancii intrând în iarbă până la jumătate. Să vezi în aceste condiții bălăla fără răgaz, ca un meci de box fără nici o pauză, este un privilegiu rar. Să știi că jucătorii noștri sînt lipsiți în ultimul timp de condiție fizică, din motive subiective dar și obiective, să-ți știi demoralizați după eșecurile din cupele europene, să-ți vezi bătându-se ca lei împotriva unor adversari care defăineau toate avantajele, inclusiv pe acela al obișnuinței cu asemenea intemperii, iată dovezile ale ambiguității și dorințelor de a nu înfrimă ceea ce a realizat până acum echipa națională.

Azi fotbalul a încetat să mai fie un simplu joc. A devenit un teren de luptă deschisă în care atingerea scopului scuză adeseori mijloacele (chiar în prezența arbitrilor) și dacă măcar un singur jucător nu se dăruie total, până la epuizare, meciul este pierdut.

Echipa noastră a dus la limite extreme această dorință de a reveni la București cu un rezultat favorabil. Și a reușit. Pentru că un rezultat de egalitate în deplasare rămine, chiar și pentru cea mai bună echipă din lume, un rezultat favorabil. A reușit, indiferent de condițiile în care s-a aflat înainte de meci și în timpul meciului, cu o admirabilă voință de a descreși frunțile tuturor celor care iubesc fotbalul în țara noastră.

Rezultatul de egalitate a fost obținut în condițiile în care funcționează legea necesară a fotbalului și anume că cel ce joacă pe teren propriu trebuie să definească superioritatea teritorială. Totuși, galezii — fotbalisti foarte puternici, atletici și buni tehnicieni (chiar dacă unii dintre ei activează în liga a II-a engleză) — n-au putut să obțină această superioritate teritorială în prima repriză, cînd formația noastră a jucat cu mult calm și a reușit, în pofida vremii potrivite, execuții tehnice de finețe și subtilitate, prin Dobrin și Dumitrache. Echipa noastră a jucat în acest timp să descumpănăască și să periclitaze de fel reprezentativă României.

Gazele prelucrării inițiale de către galezii în repriza a doua nu s-au datorat numai absenței lui Dinu (Hălmegeanu l-a înlocuit cu succes). Echipa noastră a dat, în general, semne de oboseală, în special Dobrin și Neagu, și chiar Dumitru și Nunweiler s-au resimțit o perioadă, pentru că în final să-și revină admirabil. Dar și în aceste condiții, în min. 54, la o centrare a lui Florian Dumitrescu, Dumitrache n-a putut ajunge mingea care a trecut doar la 5 m prin fața porții lui Sprake și la mai puțin de 1 m de Dumitrache. După ce echipa — și îndeosebi Răducanu — a spulberat galezii orice iluzie de gol, fotbalistii români au terminat

Lupescu și Sătmăreanu, doi din cei mai buni jucători ai echipei noastre în partida cu Tara Gallor, respingutul din numeroasele atacuri ale gazdelor.

partida cu siguranța că nu mai pot pierde în ultimele minute de joc.

Pentru toate calitățile arătate, dar și ținînd seama de vizibilită scădere din perioada din min. 60 și 80, citi de ratării, jocul echipei României la Cardiff poate primi nota 8, medie pe care s-a grefat și notarea jucătorilor. Răducanu a primit aprecierea maximă de 10, pentru că în perioada de cedere a echipei a salvat două situații de gol aproape imparable, în special aceea din min. 71, care a rezultat din lovitură liberă de la 20 m executată foarte puternic de Rees pe lângă zid, la colțul barei, jos. Intervenția sa a fost excepțională, amușnind pur și simplu întregul stadion.

În compartimentul apărării imediate, Lupescu a fost notat cu 9, pentru intervențiile clare și sigure la jocul cu capul, pentru luciditatea și maturitatea de care a dat dovadă. Sătmăreanu și-a revenit la jocul lui complet din alte perioade. Mocanu a folosit un adevărat joc atletic, impunându-se de la bun început adversarilor. Dinu s-a dovedit același luptător pasionat, precis, de o mare utilitate echipei. Hălmegeanu a răspuns așteptărilor, înlocuindu-l foarte bine pe Dinu. Linia de mijloc a constituit compartimentul de bază, în care, pe lângă Dinu și Radu Nunweiler, Dobrin s-a angajat cu toată capacitatea lui actuală 75 de minute cit a jucat, realizînd schimburi de mingi de mare efect. Radu Nunweiler s-a detașat, primind nota 9 pentru jocul său excelent de coordonator, demonstrat în principal în prima repriză. Dumitru a confirmat randamentul bun din campionat, valoarea internațională pe care o are. Intervențiile lui în „stil englez” au fost foarte foloștoase.

Atacul a avut acțiuni periculoase, însă insuficiente ca număr pentru a determina rezultatul în favoarea noastră. Dumitrache a muncit mult, a fost periculos la poarta galeză confirmînd clasa sa internațională, însă nu a reușit să se dezbrace de folosirea mișcărilor suplimentare în dribling. Florian Dumitrescu ne-a oferit o plăcută surpriză. El a îndeplinit cu succes un foarte util rol de atacant și apărător, evoluînd peste comportările anterioare. Neagu are un punct în minus față de ceilalți atacanți, pentru că a fost ceva mai puțin agresiv și s-a resimțit cel mai mult de pe urma condițiilor improprie de joc.

ANGELO NICULESCU: „A fost cea mai grea partidă de cînd am fost la conducerea echipei naționale. În primul rând, am avut în vedere la Cardiff adversarii, jocul lor atletic, condițiile atmosferice și de teren preluînd galezii, apoi lupta în considerare arbitrajul care ne-a defavorizat și, în fine, faptul că moralul jucătorilor noștri slăbise după meciurile din cupele europene care au participat în zilele de pregătire a meciului, acești jucători au găsit un refugiu psihic favorabil, ei mobilizându-se mai puțin ca niciodată pentru această întâlnire. Sînt mulțumit de comportarea tuturor. Prin rezultatul obținut la Cardiff, putem să sperăm mai mult decît pînă acum la primul loc în grupa I a preliminariilor campionatului european”.

CORNEL DINU: „Meciul a fost pregătire foarte bine și ne-a dat convingerea că nu vom putea pierde la Cardiff. Băieții au muncit enorm, au jucat în general excelent, deși au avut în față fotbalisti foarte realiști, care au evoluat în forță, dur, pe alături chiar brutal. Am avut ghinion să fac această înțelegere de ligamente, înesă asta face parte din fotbal, din sacrificiu, care nu se cere rînd pe rînd. Sper că va trece repede și că-mi voi relua cît mai curînd locul în echipă”.

NECULA RĂDUCANU: „Mi-a plăcut mult că „11-le” nostru a atacat. Nu mi-am închipuit că galezii sînt atît de tari, că alegăre atît de repede și continuu. Regret că mingea expediată de Dumitrache n-a fost cu 2 cm mai jos. Era gol pentru noi și nu ne mai egalau nici o săptămînă...”.

FLORIAN DUMITRESCU: „Trebuie să spun că am fost foarte bine primit în echipa națională de către ceilalți jucători mai vechi, de la care am învățat că trebuie să muncesc pînă la epuizare. Și am procedat la fel ca ei, angajîndu-mă total în lupta pentru victorie, pe care am ratat-o de puțin”.

TITUȘ OZON: „M-a impresionat atmosfera în echipă, duritatea, dorința de victorie. La un moment dat, am crezut că în acest meci, un adevărat infern, nu se mai poate rezista. Jucătorii au dat dovadă de o voință de fier, întrecîndu-se pe ei. Pe de

altă parte, nu mă așteptam la o replică atît de puternică a galezilor. Dar, echipa noastră națională a învățat să se bată cu orice și oriunde, de la egal”.

RADU NUNWEILLER: „Nu am crezut că diferența dintre stîlul (și valoarea) echipei Angliei și cel al Tării Gallor, în ciuda unei deosebite de jucători valoroși, să fie atît de mică. Adversarii ne-au pus mari probleme și alături de ei a fost și vremea nefavorabilă, ca să nu mai adăugăm arbitrajul. Formația noastră a muncit pînă la epuizare. Eu am avut o perioadă de scădere de 10 minute, în a doua repriză, dar după aceea mi-am revenit și am terminat meciul tot așa de bine cum l-am început”.

ION SÎCLOVAN: „Cele două coordonate prin care se judecă un meci de fotbal, rezultatul și conținutul, s-au situat pe un plan superior. Rezultatul foarte bun, conținutul bun. Dacă echipele de club ar putea să joace ca echipa națională, mai ales ca ritm, și stîlul din fotbalul nostru s-ar îmbunătăți simțitor. M-a impresionat jocul fotbalistilor galez, care atacă în 10 și se apără în 10 jucători. Acesta, este, de altfel, fotbalul viitorului”.

ION BALAS: „Partida de la Cardiff a fost una dintre cele mai grele și emoționante pe care le-am urmărit în deplasare cu echipa națională. Am asistat la o bălăla fără preget pentru cele două puncte, dusă în mijlocul unei veritabile furtuni de apă. Echipa a dovedit maturitate, s-a închinat și știe să joace în deplasare. Punctul cîștigat miercuri ne oferă o bună perspectivă pentru la primăvară, cînd vom aborda cu mult curaj lupta pentru cîștigarea grupei”.

DUMITRACHE: „Îmi pare foarte rău de lipsa de izbîndă la stîlul care a înfîntat bara. Am izbucnit acțiune care mi-a plăcut și mie. Regret apoi că, în a doua repriză, nu am sesizat puțin mai bine traiectoria mingii pe care să fi putut-o împinge în gol. Am participat la o luptă nerăbdătoare, cu angajament total, în scopul obținerii celor două prețioase puncte. Ma doare spatele, am și răci de altfel pe ploaia aceea rece. Nu-mi pare rău. Nu voi uita niciodată acest meci”.

COMENTARIILE ALE ZIARELOR BRITANICE

DAILY EXPRES

Sub titlul „Tara Gallor în afară” comentariul jocului de miercuri notează: „În acest meci, românii au atacat cu remarcabilă precizie, deplasîndu-se în teren după scheme ingenioase. Ei au arătat că pot să acționeze foarte rapid atunci cînd vor și să lovească fulgerător cînd li se oferă ocazii. Așa a fost, de pildă, acțiunea lui Dumitrache, din min. 37, care a prins întreaga echipă a Tării Gallor pe picior greșit, și numai bara l-a salvat pe Sprake. Acest centru înaintaș este privit în România ca propul ei Pele.”

Formația Tării Gallor i-a periclitat pe români numai atunci cînd gazedle l-au jucat cu mingi înalte pe Wyn Davies. Mult așteptatul gol n-a putut fi însă înscris”.

DAILY TELEGRAPH

„În general, echipa Tării Gallor a dominat, dar i-a lipsit inspirația. Românii au adoptat o tactică exclusivă de apărare și au inițiat multe contraatacuri periculoase. Momentul în care Dumitrache — unul din cei mai buni înaintași europeni — s-a desprins de Mike England și a trecut în mod inteligent, prin două driblinguri, de ultimii apărători, expediînd fulgerător mingea în bară, a fost foarte palpitant”.

Sub semnătura lui Geoffrey Green, ziarul TIMES publică un articol din care cităm: „Echipa Tării Gallor nu reușește să pună capăt impasului în care se află. Pe o năpode sălbatică, care au spulberat stadionul ca pe frunzișul des al unei jungle braziliene, echipa galeză nu a fost atît de bună încît să marcheze, iar România, care juca al doilea meci în grupă, a părut neinteresată să înscrie. Presiunea exercitată de formația gazdă în ultimul sfert de oră a fost tardivă și să poată fi eficace împotriva unei echipe atît de mature ca aceea a României”.

ÎN WESTERN MAIL, antrenorul Dave Bowen declară următoarele: „Cred, totuși

că după acest 0-0 mai putem avea o șansă în grupa noastră dacă soarta ne va surîde și ne va permite să aliniem o echipă și mai bună la celelalte meciuri. Am pierdut un punct, dar nu pot decît să-i laud pe jucătorii mei, care au luptat din răsputeri împotriva unei formații puternice, care a avut în portar Răducanu un goalkeeper strălucitor, cu intervenții salvatoare”.

Același ziar specifică în continuare că românii sînt favoriții grupei, deoarece au acumulat pînă în prezent trei puncte din două jocuri.

Un ultim citat de cronică al aceluiași ziar: „Jocul de seară a avut dimensiuni maxime în ultimele 15 minute, cînd echipa Tării Gallor, disperată, năvălește și nenorocasă, nu a reușit să smulgă cele două puncte vitale în această competiție europeană”.

9 „zile pline” pe micul ecran

Studioul nostru de televiziune rezervă pentru viitoarea perioadă un program extrem de bogat în transmisiile sportive:

Simbătă 14 noiembrie, ora 22.45: BOX — finalele campionatelor europene de tineret (înregistrare de la Miskolc).

Duminică 15 noiembrie, ora 12.30: FOTBAL — Petroșul — Dinamo București (transmisie directă de la Florești); ora 22.45: emisiunea „Duminică sportivă”.

Luni 16 noiembrie, ora 22.40: BOX — finalele campionatelor europene de tineret, alte aspecte înregistrate de la Miskolc.

Marti 17 noiembrie, ora 20: „Trofeul Carpați” la HANDBAL masculin: R. D. Germană — Iugoslavia (reprezentare a doua), transmisie directă de la Cluj.

Miercuri 18 noiembrie, ora 20: HANDBAL — România — U.R.S.S. (reprezentare a doua), transmisie directă.

Joi 19 noiembrie, ora 18.40: HANDBAL — U.R.S.S. — Iugoslavia (reprezentare a doua); ora 20: România — Ungaria (reprezentare a doua), transmisiuni directe.

Simbătă 21 noiembrie, ora 20: HANDBAL — România Iugoslavia (reprezentare a doua), transmisie directă.

Duminică 22 noiembrie, ora 12.30: HOCEI PE GHEAȚĂ — România — Polonia (înregistrare); ora 22.10: handbal — România — R.D. Germană (reeditarea finalei campionatului mondial 1970), înregistrare integrală a partidei de la Cluj.

Luni 23 noiembrie, ora 22.10: emisiunea teleport va prezintă noul sezon internațional de hochei pe gheață.

PĂCAT CĂ NU PUTEM AVEA DOI CAMPIONI!

Finala campionatului de sah, desfășurată timp de trei săptămîni în Aula Bibliotecii centrale universitare din Capitală, ne oferă în acest an un pasionant supliment, MEGILU DE BARAJ DINTRE VICTOR CIOCALTEA ȘI FLORIN GHEORGHIU (egali la capîtul celor 19 runde) pentru desemnarea noului deținător al titlului național.

De-a lungul anilor, șahul a oferit numeroase exemple de înfrîngere și unul dintre acestea se va produce inevitabil pentru că, dintre Cioălăte și Gheorghiu doar unul îi poate fi atribuit medalia de aur. Deși fiecare dintre ei merită cu prisosință. Dar, legile sportului sînt aspre și tocmă întransigență le dă stabilitate și le asigură perenitatea.

Înfruntarea decisivă, cu începutul programat la 29 noiembrie, se anunță drept unul dintre cele mai remarcabile evenimente șahiste interne ale ultimului deceniu. Totul a conlucrat ca la masa de joc să se așeze doi virtuozii, Cioălăte, aflat la apogeele carierei sale, și Gheorghiu — unul dintre marile talente pe care le-a produs șahul românesc din 1945 încolo. Finala ni l-a dezvăluit pe amîndoi în plentudinea forțelor lor spirituale și fizice.

Drumurile pe care au mers competitorii sînt asemănătoare. Ambii au constituit (la un interval de opt ani) apariții explozive în mișcarea noastră șahistă. Victor Cioălăte, după un debut promițător în 1951, devine campion anul următor, învingîndu-l într-un meci dramatic pe doctorul Troianescu. În 1960, cînd avea doar 16 ani, Florin Gheorghiu cîștigă prima finală națională la care participa, susținînd în ultima rundă, în aceeași Aulă bucureșteană, partida decisivă cu Cioălăte, aflat la o jumătate de punct în urma liderului. Acela înfîntare este și astăzi vie în amintirile noastre,

ale celor care am încărînt în tăcerile solemne ale sălilor de sah. Publicul n-a mai încaput în Aulă și o tablă de demonstrație a fost așezată afară, în piață. Partida s-a întrerupt, după mari complicații, într-o poziție avantajoasă pentru Cioălăte, urmînd să fie reluată a doua zi. Tot Polestul a analizat în noaptea aceea. Florin a făcut remiză și a devenit campion, dar nici astăzi nu se știe dacă Cioălăte nu ar fi putut cîștiga.

Și iată, după zece ani, vechii rivali sînt dispuți din nou înfîntare. Florin Gheorghiu este acum mare maestru, Victor Cioălăte maestru internațional.

Finala, în prima parte, a jucat-o mai bine Cioălăte, finisînd a fost mai tare la Florin Gheorghiu. Cioălăte a terminat-o neînvins, Gheorghiu, însă, a cîștigat o partidă mai mult. Ambii, în aceeași măsură, au dat dovadă de mobilitate totală în momentele decisive, cîștigînd — chiar și cu negrele — atunci cînd situația o cerea imperios. Aceasta denotă clasă! Se pare că reperul teoretic al lui Florin este mai amplu, Victor, în schimb, are o forță lăuntrică excepțională și un moral foarte robust, fiind la aceste capitole superior rivalului său.

Este imposibil de promosticat cine va învinge. Dar este absolut cert că șahul românesc va cîștiga!

Finala a consacrat două nume noi: MIHAI GHINDA și DUMITRU GHIZDAVU. Parcă printr-o coincidență și drumurile acestor doi jucători au fost asemănătoare.

Ambii au început șahul la Palatul pionierilor, în 1964, sub bagheta aceluia eminent pedagog care a fost maestrul Traian Ichim (astăzi pensionar). În 1968 luptau vehement pentru titlul de campion la juni-

5 MINUTE CU TOMA JURCA

„MI-E TEAMĂ DE CRIȘUL!”

„Copsa Mică, Aici, meciul Gaz metan — Politehnica Timișoara ne-a prilejuit reînălțirea cu antrenorul Toma Jurcă. Nu-l mai văzusem din iarna lui 1969, chiar din ziua cînd lua în primire echipa studenților din orașul de pe Bega, aflată atunci pe undeva pe la mijlocul clasamentului.

În acea seară, la Predeal, unde elevii săi își petreceau vacanța de iarnă, Toma Jurcă îmi vorbea despre noua sa formație. Ne mărturisea că speră să facă o treabă bună. Și pînă acum a reușit. În prezent, cel ce a dus VAGONUL ARAD în divizia A, încearcă... recidiva cu POLITEHNICA TIMIȘOARA. Deci, un bun subiect pentru... „5 minute”.

— Vreți să vă faceți o specialitate din a promova echipele în prima divizie?

După Vagonul, va urma, oare, Poli?

— Nu e vorba de specialitate. Încerc. Acesta este felul fiecărui antrenor. Să aspire la mai mult, să pășească cu elevii săi în... competiția imediat superioară a fotbalului nostru.

— Azi, Poli e pe primul loc. Ce părere aveți despre perspectiva promovării?

— Mislunea nu e de loc ușoară. Avem un lot bunel. Dar nu-l totul. E nevoie de o valoare generală bună, de un angrenaj puternic care să poată face față constant luptei aspre de pe parcursul celor 30 de etape. Cînd vine vorba de promovare, gîndurile îmi zboară spre Crișul, formația de care îmi este cel mai mult teamă, deși nu neglijam șansele celorlalte pretendențe: C.S.M. Sibiu, Corvinul, Minerul Baia Mare. Echipa orăde-

nă, cu cîteva valori în rîndurile ei, are experiența diviziei A, element care o poate ajuta să treacă peste momentele dificile. S-ar putea, totuși, avem sorți de izbîndă.

— Ce vă doriți în prezent?

— În primul rînd, echipă să nu aibă căderi și să ne ținem pe primul loc pînă la finele campionatului. Dar, același timp, doresc să prăcim un fotbal de bună calitate. Un rezultat pozitiv mulțumește. Cînd este dublu însă, și de un joc bun, satisfacție e cu atît mai mare.

— Vă mai gîndiți la Vagonul, echipa care v-a făcut cunoscut ca antrenor?

— Da, mă gîndesc. N-am uitat-o. Anii de acolo și rezultatele bune obținute cîndva r leagă. Cînd iau lumea ziar „Sportul”, mă uit după rezultatul Vagonului, îi calculez șansele de evitare a ultimelor locuri. Regret actuala situație a arădenilor.

Toma Jurcă n-a uitat de foștii săi elevi, deși drumurile lor s-au despărțit. Au fost atunci, momente de amărăciune, pe care fotbalul le rezervă aproape tuturor antrenorilor. Dar acum, în fața lui Jurcă cerul e senin. Cît timp va rămîne așa, — se întreabă e — în orice caz, jucătorii de la Politehnica se străduiesc să ofere motive de încredere. Vor reuși pînă la capăt?

Constantin ALEXE

BILETE PENTRU CUPLAI

De ieri s-au pus în vinzare — la casele obișnuite — bilete pentru cele două meciuri Rapid — C.F.R. Cluj și Steaua — Steagul roșu, programate duminică, în cuplaj, pe stadionul Republicii.

In discuție. BALONUL ROTUND

Problema transferurilor, a „carantinii” pentru jucătorii ce nu obțin asentimentul cluburilor de unde vor să plece, constituie tema multor scrisori. Pentru azi ne vom opri la cîteva care reflectînd interesele, nu de puține ori contradictorii, ale cluburilor noastre divizionare, sînt și ele... antagoniste!

DUMITRU FURTUNA, din Oradea, ne scrie: „În ultimul timp, federația noastră de specialitate a interesat plimbarile jucătorilor, făcînd prin aceasta să se creeze o stabilitate a jucătorilor la cluburile lor, dar din păcate aceste prevederi au fost din nou modificate. Și pînă la urmă este că vom ajunge la o compromis. Mă refer la dubioasă transferare a celor doi jucători de la Crișul Oradea la U.T.A.: Kun II și Popovici... Menționez că prin carantina de un an a celor doi jucători ei își vor pierde forma și așa cum s-a petrecut și cu alții jucători (vezi pe Tărlung). După plecarea acestor fotbalisti de la clubul orădean n-au mai venit la meciuri decît circa 1-2000 spectatori și asta nu pentru că echipa n-ar fi capabilă să obțină rezultate la fel de bune, dar pentru că spectatorii se sînt sîmții de atitudine alături elurbi și ale federației...”

Este însă de cu totul altă părere: „...practic nu s-a întreruns nimic pentru sprijinirea echipelor angajate în competițiile europene, care ar fi trebuit să constă în locul ocupat de terenule mexicane, U.T.A., care ne-a reprezentat în cea mai selectă competiție, n-a găsit la federație altă înțelegere ca să-l legitimeze pe Hălmegeanu. Acesta lăurea a vorbit și pentru Kun II și Popovici, soși pentru un timp din competițiile oficiale. Este însă știut că echipele care au atins culmi la beneficiile de servicii ale celor mai buni jucători...”

Paul SLAVESCU

LA DRUM CU BOBURI ȘI PATINE ROMÂNEȘTI

După ultimul vîraj aerian executat cu avionul de acrobazii Zlin 226 deasupra aeroportului Clinceni, bobarii din loturile naționale s-au întors la Sinaia, unde continuă neostentiv pliticoasele dar ultimele exerciții de împingere din start, cu boburile montate pe roți.

La 20 noiembrie, 7 sportivi din lotul olimpic — printre care piloții Ion Panțuru, Dragoș Panătescu, Nicolae Stavarache, frîmarii Ion Zangor, Dumitru Focșeanu — vor pleca la Kongssee pentru antrenamente pe pista artificială, în ambianța internațională care le va folosi la 2 februarie 1971 cînd se vor întoarce acolo pentru campionatele europene de bob 2 persoane.

Întorsii la Sinaia, toți bobarii se vor reuși — în funcție de condițiile atmosferice — la Pista Arsă, pentru a începe antrenamentele pe pista-scoală (nădăduim) înzăpezită.

Una dintre noțiunile cele mai importante în lumea bobului românesc privește dotarea echipajelor cu material autohton. Lotul olimpic va beneficia de două boburi de 2 persoane fabricate de Furstul I de con-

strucții metalice din București, sub înfrîngerea tehnicianului Heinrich Ene, ei înșiși bobari și actualmente antrenori de bob. Cele două boburi românești sînt de valoare similară cu cele provenite din import. Pentru prima oară, carenele lor vor fi confecționate în țară din material plastic (fibre de sticlă).

De aceste boburi se vor proba noile seturi de patine realizate — după minuțioase cercetări termice de laborator — la Uzinele de mecanică fină din Sinaia.

PIRTIA DE LA SINAIA — CLASĂ INTERNAȚIONALĂ

Intr-o recentă convorbire cu președintele C.S. Sinaia, prof. Paul Popa, am aflat noi amănunte legate de renovarea pîrtiei de bob și de modificările esențiale ce se aduc.

Pirtia se va lungi, ajungînd la dimensiunea veche de 1050 m la 1300 m. Pista de plecare se va mări, de asemenea, cu 150 m, cîndu-se astfel naștere unui nou viraj. În vederea amenajării locului de sosire, se va modifica virajul 8 în dreptul Poienii Potolice. Peste aceste lucrări vor fi prevăzute cu copertine, aparatura din lemn pentru protejarea boburilor care au tendința de a mai intra în ea de dezechilibrul, în cadrul lucrărilor de modernizare a pîrtiei, se vor amenaja și plecările — o cabină pentru sportivi și o cabină de cronometraj, iar la sosire — o remiză pentru boburi și un atelier mecanic.

Cu astfel de măsuri, pirtia de la Sinaia va putea intra cu adevărat în circuitul marilor competiții internaționale. De altfel, campionatele internaționale ale României, care s-au desfășurat în 20 februarie 1971, se anunță de de acum foarte populate cu vizitatori străini.

De asemenea, de adăugat o mănăstire a autorităților sportive din Sinaia. În urma lucrărilor de înălțare a pîrtiei de bob, rămîne o porțiune nefolosită, de la virajul 8 pînă la vechiul sosire. Tocmai această porțiune, va fi amenajată, în perioadele de înzăpezire abundentă, pentru concursuri de patinaj artistic și pentru coborîri de agrement cu bobul.

GH. IRIMIOIU, coredp.

LOTO-PRONOSPORT

LA 22 NOIEMBRIE 1970 — CONCURS EXCEPȚIONAL PRONOSPORT

Începînd de astăzi se pun în vinzare biletele pentru concursul excepțional PRONOSPORT din 22 noiembrie 1970, concurs care oferă o nouă oportunitate de a obține importante premii în autoturisme, excursii peste hotare și numerar.

Se atribuie autoturisme DACIA 1300 și FIAT 850 în număr NELIMITAT.

De o mare atractivitate se

prezintă și capitolul excursii peste hotare. Se pot cîștiga excursii în ITALIA cu autocarul pe ruta: Belgrad, Zagreb, Veneția, Parma, Milano, Verona, Padova, Triest, Budapesta (circa 14 zile) și excursii în TURCIA (de circa 8 zile) tot cu autocarul.

Se mai acordă premii în bani și premii în numerar de valoare variabilă.

● Tragerea LOTO de astăzi va fi televizată direct din Studioul Televiziunii cu începere de la ora 19.10.